

Toelichting

De WWB kent voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan een systeem van basisnormen, toeslagen en verlagingen. De normen zijn geregeld in paragraaf 2 WWB. Paragraaf 3 WWB voorziet in toeslagen en verlagingen. De som van deze drie onderdelen (normen, toeslagen en verlagingen) levert de bijstandsnorm op. Het gaat dan om de bijstandsnorm voor personen die ouder zijn dan 21 jaar doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd en niet in een inrichting verblijven.

De artikelen 8, lid 1 onder c en 30 van de WWB dragen de gemeenteraad op een verordening vast te stellen. Het onderwerp van de verordening is in het eerste lid van artikel 30 van de WWB beschreven. In de Memorie van Toelichting (MvT) staat dat de verordening "een zodanig karakter heeft dat een belanghebbende daaruit concreet kunnen aflezen welke verhoging of verlaging in zijn situatie geldt" (MvT artikel 30) verordening vast te stellen. Het college is bevoegd om de algemene bijstand (de bijstandsnorm na aftrek van eventuele inkomsten) in afwijking van deze regel hoger of lager vast te stellen indien de individuele omstandigheden van de belanghebbende daartoe aanleiding geven.

Normen

In Paragraaf 3.2 van de WWB zijn de normen vastgelegd die gelden voor de verschillende leefsituaties (artikelen 20 t/m 24 WWB). Voor personen van 21 tot de pensioengerechtigde leeftijd bestaat een drietal basisnormen (artikel 21 WWB), te weten:

1. gehuwden: 100 procent van het wettelijk minimumloon (= de gehuwdennorm)
2. alleenstaande ouders: 70 procent van de gehuwdennorm
3. alleenstaanden: 50 procent van de gehuwdennorm

Alleenstaanden en alleenstaande ouders komen in aanmerking voor een toeslag indien zij hogere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan hebben dan waarin de norm voorziet, als gevolg van het niet of niet geheel kunnen delen van deze kosten met een ander. De woonsituatie is hierbij van doorslaggevende betekenis. De hoogte van de toeslag, welke wordt aangegeven in de toeslagenverordening, bedraagt maximaal 20 procent van het netto minimumloon en moet aansluiten bij het niveau van de noodzakelijke bestaanskosten. Voor een alleenstaande van 21 of 22 jaar wordt de toeslag afwijkend vastgesteld.

De WWB kent de volgende grondslagen om de norm of toeslag voor personen van 21 tot de pensioengerechtigde leeftijd die niet in een inrichting verblijven te verlagen:

- het kunnen delen van kosten met een ander door gehuwden;
- de woonsituatie;
- de recente beëindiging van deelname aan onderwijs of beroepsopleiding.

Voor de berekening van de bijstandsnorm geldt een vaste volgorde: eerst de norm, dan eventueel een toeslag en vervolgens de verlagingen.

Deze verordening vervangt de Toeslagenverordening WWB 2010 en de Toeslagenverordening Wet investeren in jongeren 2010, die door de 'Wet tot wijziging van de Wet werk en Bijstand' en de samenvoeging van die wet met Wet investeren in jongeren kan komen te vervangen als aparte verordening (de WIJ is met ingang van die datum opgeheven). In deze verordening zijn de wijzigingen die betrekking hebben op de toeslagenverordening uit de verordening tijdelijke regels Wet werk en bijstand (januari 2012) verwerkt.

Verder zijn de toeslagen voor 21 en 22-jarigen aangepast. Voor belanghebbenden die een kamer huren of een anti-kraakwoning bewonen tegen een geringe gebruikersvergoeding zijn nu ook toeslagen benoemd.

De verordening is eveneens aangepast aan de Wet verhoging AOW- en pensioenrichtleeftijd. Met dit wetsvoorstel wordt de AOW-leeftijd vanaf 1 januari 2013 steeds stapsgewijs verhoogd, totdat die in 2019 66 jaar is en vervolgens in 2023 67 jaar. In de tekst is daarom '65 jaar' vervangen door de term 'pensioengerechtigde leeftijd'.

In de verordening is de verdere versimpeling in de toeslagenmethodiek voortgezet, zodat de uitvoerbaarheid en de houdbaarheid van de bepalingen in de verordening zijn geoptimaliseerd.